

О. Ю. Клековкін

Коломієць Ростислав Григорович

КОЛОМІЄЦЬ Ростислав Григорович (16. 05. 1942, м. Кустанай, нині Костанай, Казахстан) – режисер, театрознавець, театральний критик, педагог, драматург, перекладач. Канд. мистецтвознавства (1975), професор (2004). Член-кореспондент НАМУ (1998). Заслужений діяч мистецтв України (2001). Літ.-мист. премія ім. І. Котляревського (1996), Золота медаль АМУ (2006). Закін. Київ. інститут театр. мистецтва (1965; викл. *Л. Олійник*). Працював 1967–69 реж.-постановником Терноп. укр. муз.-драм. театру ім. Т. Шевченка, 1972–76 – Київ. драм. театру ім. І. Франка. Від 1976 – худож. кер. режисер. майстерні Університету театру, кіно і телебачення: 1977–79 – завідувач кафедри режисури та майстерності актора; водночас 1992–2002 – нач. упр. мистецтв Міністерства культури і мистецтв України; від 2002 – учений секр. відділ. театр. мистецтва НАМУ (усі – Київ). Автор п'єс «Голгофа» (за романом «Доктор Живаго» Б. Пастернака), «Пристрасть» (за романом «Ада» В. Набокова), «Шлюбні ігри від ранку до світанку», «Життя прекрасне!» (за оповіданнями А. Чехова), кіносценарію «Контракт з дияволом» (за легендою про Фауста). Переклав низку творів зарубіж. драматургії українською мовою, що увійшли згодом до репертуару Нац. драм. театру ім. І. Франка (Київ). Здійснив постановки в театрах України та за кордоном. Опублікував власні переклади у кн. серії «Шедеври світової драматургії» (Х., 2010). Один з упорядників антології «Українська драматургія» (у 3-х т., К., 2009–10). Серед учнів – [В. Жила](#), Г. Воловецька, [П. Ільченко](#), С. Мойсеєв, О. Мосійчук, В. Невєдров, В. Череп'юк, Д. Чиборак, худож. кер. нац. театрів Алжиру Ф. Ель Хадж, Ямайки – К. Салмон.

Основні вистави

«Спасибі тобі, моє кохання» О. Коломійця (1968), «Кожного осіннього вечора» І. Пейчева (1969), «Каса маре» Й. Друце (1972), «Майська ніч» М. Старицького, «Волинщик із Стракониць» Й.-К. Тила (обидві – 1974), «Ромео і Джульєтта» (1978), «Два веронці» (2000) В. Шекспіра, «Шлюбні ігри від ранку до світанку» (2001), «Життя прекрасне!» (2006) Р. Коломійця за оповіданнями А. Чехова, «Суєта» І. Карпенка-Карого (2004, російською мовою у влас. перекл.), «Геній і злочинство. Марення» за мотивами трагедії «Моцарт і Сальєрі» О. Пушкіна (2010).

Основні праці

Театр П. К. Саксаганського і І. К. Карпенка-Карого. К., 1984; Франківці. 1920–1995: театр і час, митець і влада, душа і сцена. К., 1995; Сергій Данченко. Портрет режисера в інтер'єрі часу. К., 2002; Момент истини. Режиссер Резникович. К., 2003; Анатолий Новиков. Шаги Командора. Сф., 2004; Пристрасті за Богданом. К., 2006 (також рос. і англ. мовами); Золотий ключик до країни щастя. В., 2008; Спокуса лялькою, або Невідворотність долі. Хм., 2010; Феномен Коломийського театру. Практика неймовірностей. Ів.-Ф., 2010; Радости и печали. Праздники и будни. Белгород, 2012; Русский театр в Мукачево. Мукачево, 2013.

Рекомендована література

1. Станішевський Ю. Ростислав Коломієць (До 60-річчя від дня народж.) // Мист. обрії 2001–02: Альм. К., 2003.

Бібліографічний опис:

Коломієць Ростислав Григорович / О. Ю. Клековкін // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-5733>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).